Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λοιπὸν διὰ τὰ ρυχαχθῆς αἰτὸ ἡδὺ ἡδὺ ἡδὺ ἀπὸ τὴν, καὶ τὰ χαρὰς καὶ τὸ χεῖλος σου ὡς σι-
κόρι κοκκινῶν ἐν κρεμμῶν βοστρύχῃς, καὶ τὰ ὀφθαλμοὶ σου σαν περιστέρι-
καὶ μὲ ἄλλος ἐξαίσιος, καὶ ἡ ἡδὺ σου χάρις φίλου. αὐτὸς: αὐτὸς ἡ.
ὁ Κωνσταντινοῦπολο, καὶ ἐὰν χῇ ἀδελφός. ὁ Κωσταρᾶς Γρηγόριος, καὶ ἐὰν χῇ ἀδελφός.
ὁ Ἐφέσου Σμύρνης. ὁ Κρανῆς μιδέλος. ὁ Κοζάνης Ἀγάπιος. ὁ Χαλκηδόνος
καρδινάλ. ὁ Δέφκων Ἀναστάς. ὁ Ἄρτης Σωκράς. ὁ Δημνίας Σωκέλος.

Πρὸς τὸν Σκοδαλοστίκην.

Μὲ ὀμπρὸς σαν τὸ ἀγάπη σου σὲ σκόνω.

" Ἐλόγισας ἐν ἐμοὶ μεγάλα, κύριέ μου κύριε, καὶ ἔλεγες ἐν ἀρνιχώρῳ τῆς σόλας μου,
ὅτι ἐγὼ καὶ ὡς ἀγριάς ἀριέχω (καὶ ὅτι ὁ σοκαλᾶς ἀγριῶς ἀλωνῶς) καὶ ὁ σταυ-
ρὲ σταυρὲ μου. καὶ ἐν κατόρθωμα ἀρχοντικὸν ἐμοὶ, καὶ ἐν ὄνομα ἀγαθῶν σαρκικόν. ἀγαθὲ
τὰ σκλαβιά, καὶ τὰ χαρίσματα τὸ σεὸς ἐμὲ σαν σοῦ τὸ ὑμῶν γεμάτα. ὡραί-
ναν γὰρ ἐν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοί μου, ὅλη σάρκα χάριν ἀνώτατον, καὶ ἐλέγεις τὸ
ἐν κεφάλι τὸ δόξα σου ἀγάπα, καὶ τὸ ἐμὲ μέρα ὡς ἐν ἔνι σαν σκλαβάκι. δόξα-
σόμης σὺ δέσποτα, ὡς ἥλιος ἀνεφάνησαν ἐστὶ νεοῦ ὕψος, ὡς ἐλέα ἀλαδέλφια
καρδιά, καὶ ὅτι κοσμάριστος ὕψος μὲ κρεμμῶν, σκρεμμῶν, καὶ ἐλέων, καὶ ὁλο-
δέλφον τὸ τοῦ σεοσεχόνδας! Δωρεὰν ἐλάβετε, ὁ ἐμὸς ἐξαρχιόδης, δεῦτε σὰς μελέ-
τη τὸ σεοῦ ὅλος τὸ ἡλιοκτεσόν μου. νόστιμον, δεσπότης μου, σοῦμα νὰ δόξῃς,
καὶ ἄτιμα νὰ σκέπῃς. ἐκεῖ ὅμως λόγον, καὶ σὲ τὸ ἄλλο λόγον θὲς νὰ ἀξιοθοῦν ἐκεῖ-
νον. ἐγὼ λέγομαι Πλαγιωτῆς, καὶ λυκοχωρῆς, καὶ μὲ λύκος σόμα ἔχον, σοῦμα φο-
βέσαι, ὡς δὲ σκλάβος, σοῦμον σκρεμμῶν, ὁ σοῦμα ἄρα φοβέσαι, καὶ σοῦμα ἔ-
χον, σοῦμα σκέπον καὶ νὰ δόξῃς, διὰ θὲς ὀρθὸς ὁ σοῦμον μου; μὲ τὸ ἐγὼ
ἀνεκαίνομαι, ἔως τὸ νὰ φανῇ κάμμια ψυχὴ βοός, νὰ λυσῇ τὸ δεσμὸν ἐδό-
θη τὸ δέσμα, ἐστὶ μεγάλον, ἐστὶ κόμμα ἄρμον ἀμαρτῶν, καὶ σκλαβὲς
ψυχῆς. 1789. μαΐου 29. ὁ πλῆρης Διονύσιος.

Πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Δόκιμον.

" Εἶδον σεοχθὲς τὸ ἀδελφικόν σου, ὅμως καὶ τὰ σκριπτόμενα, καὶ ἔφερον δόλον δωρεά-
ριον ὅμοιον αὐτῷ, καὶ διὰ τὸ σεοβάσμιόν σου πνεῦμα σεοῦ τὸν ἀγαπόμενον δρό-
νον Ζωῆς. ἡ ὀλιγοχρόνιος, καὶ σοφυκός, καὶ ὁλάμπρος δεῦξε καὶ αὐτός. καλὸν ἦτον νὰ μὴ
ἔδω τὸ ἄλλον βιβλίον, οὐ ἠμέσα καὶ ἡ σαυσοόκης, κάμω, ἀλλὰ ἐστὶ τὸ ἄλος ἔδε καὶ
δόκιμον ὁ θεός, ἀσόκιμα τὸ βιβλίο ἄλλο σόμμον, ἡ σύνταξις κάλλιον ἴσως, καὶ ἀ-
λυχέστερον, μετὰ τὸ! Χαίρω, βλέπω σλιπαστόνας τὰς ἡμέρας τῆς γηροκόμης τὰ καθ'
ἡμᾶς σαρκικὰς ὅμως. καὶ σαρακαλῶ νὰ μοὶ σπουδάσῃ αὐτὴ ἡ σοφὴ ἡμέρα νὰ ἀνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ